మేడిపండు

కొలుంబరావు

ఇద్దరిలోనూ సుందరే అందగ్త్తె. కాని సుశీలనుచూస్తే, సుశీలతో మాట్లాడితే కలిగే ఆనందం నాకు సుందరి ఇవ్వలేదు. మళ్ళీ నన్ను సంతోషపెట్టటానికి సుందరే ఎక్కువ ప్రయత్నం చేస్తుంది. నేనంటే సుందరి కెక్కువ ఇష్టమనుకోను. అయితే నన్నాకర్షించటాని కెందుకు ప్రయత్నిస్తుం దంటే అది శుష్క విజయకాంక్ష. అందరూ సుందరి నారాధిస్తారు. ఆపిల్ల ఎదురుగాఉంటే కళ్ళతో ఆమెను గ్రోలుతారు. ఆవిడ ఏ చెత్త మాట్లాడినా చెవులు రిక్కించి వింటారు. ఆవిడకేం కావలిసినా ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు పోటీవేసుకుని తెచ్చిస్తారు....ఓనాడు నలుగురూ వినేటట్టు తనదగ్గిర మంచి దువ్వెన్న లేదని సుందరి అనుకుంది. మర్నాడావిడకు నాలుగు దంతపు దువ్వెన్నలు లభించినై!....

నేను సుందర్ని ఆరాధించలేను. సుశీల ఎదురుగా ఉంటే సుందరికేసి చూడలేను. సుందరీ సుశీలా ఒకేసారి మాట్లాడటం మొదలుపెడితే నాకు సుందరి చెప్పే ముక్కలు వినిపించవు. ఈ సంగతి సుందరికి తెలియక పోవటం అసంభవం. ఇది సుందరికి తీరని అవమానం....నన్ను జయించటం సుందరికి మతావేశంతో కూడుకున్న కర్తవ్యం అయి పోయింది.

నామీద విజయం సాధించటానికి సుందరి చేసే ప్రయత్నాలు చూస్తే చాలా జాలివేస్తుంది గాని, ఆ అమ్మాయి ఆప్రయత్నాలు మానితే గాని నే నామెకు ఏ మాత్రమైనా సుముఖుణ్ణి కావటానికి వీల్లేదు.

నాకు తనమీద సదభిప్రాయం కలగాలని సుందరి సుశీలతో పోటీ చేస్తుంది. అదృష్ట వశాత్తూ సుశీల నన్ను ఉబ్బెయ్యా లని చూడదు. చాలాసార్లు నన్ను నిర్మొహ మోటంగా విమర్శిస్తుంది. అటువంటప్పుడు సుందరి నన్ను వెనకేసుకొస్తుంది. సుశీలచేత విమర్శించుకోవటమే నా కెక్కువ ఇష్టమేమో నని సుందరి గ్రహించలేదు....స్వార్థంలోనే అరవై గడియలూ గడిపే ఇతర మనుష లల్లేనే సుందరికూడా ఆత్మవిమర్శ చేసికోవ టానికి బొత్తిగా అసమర్థురాలు.

తన కెవరెవరిమీద ఎంతెంత ఇష్టమో సుందరి రోజూ చెబుతుంది. లిస్టువారిగా ఈ హెచ్చుతగ్గుల పట్టిక వేసినట్టయితే ఆవిడ

అతిశయాన్ని అధికంగా తృప్తిపరిచే వాళ్ళు ముందు వచ్చి, గ్రేడుగా మిగిలిన వాళ్ళు వస్తారు. ఏ మాట కామాటే చెప్పాలి; డబ్బున్న వాళ్ళని సుందరి లిస్టులో హెచ్చు స్థానం ఇవ్వదు.

తన భక్తులెవరైనా రాగానే సుందరి నాతో మాట్లాడటం మానేసి వాళ్ళ సేవలు స్వీకరించ టానికి పరిగెత్తి పోతుంది. వాళ్లు వెళ్ళిపోగానే మళ్ళీ నా కెదురుగా వచ్చి కూచుంటుంది. ఇదంతా నేను చూసి గ్రహిస్తున్నాననీ, గ్రహించ గలననీకూడా తెలుసుకోక అందరి కన్నా తనకు నామీదే ఎక్కువ అభిమానం ఉన్నట్టు నటిస్తుంది. ("నా కబద్ధాలాడే వాళ్ళంటే మంట. నువు ఖచ్చితంగా నిజం చెప్పేస్తావు. అట్లా నిజం చెప్పేవాళ్ళంటే నాకు తగని యిష్టం.")

లోలోపల సుందరి నన్ను చూసి ద్వేషి స్తుందనుకుంటాను. స్వార్థంలో మునిగి తేలే వాళ్ళకి మనస్తత్వం తెలుసుకోగల వాళ్ళంటే భయమూ కోపమూ ఉండటంలో వింత లేదు. కాని నామీద ఉన్న ఈ కోపం సుందరిపైకి కనిపించనివ్వదు. అయినా నామీద ఉండే నిర్లక్ష్యం సుందరి అప్రయత్నంగా ఎప్పుడూ బయట వేసుకుంటుంది. నాకు కలిగే కష్టాలు గురించి చెబితే పరధ్యానంగా ఉండి విచారం అభినయించటంకూడా మరిచిపోతుంది. ఇత రులు మాట్లాడేది తనకు సంబంధించిన ప్రశంస కాకబోతే, పాపం, సుందరి శ్రద్ధగా ఆలకించలేదు.

సుందరి ప్రణయాలను గురించికూడా నేను చూస్తూ ఉంటాను. సుందరి హృదయంలో ప్రేమించే శక్తి లేదనుకోవటం పొరపాటు. ఆశక్తి యావత్తూ తనను తాను ప్రేమించు కోవటానికి వినియోగిస్తూనే ఉంటుంది సుం దరి. తనమీద తనకు జాలి కలిగినప్పుడు పుట్టెడు దిగులుతో ఎవరితోనూ పలక్కుండా కూచుంటుంది. తనమీద తనకు ప్రణయ కోపం కలిగినప్పుడు ఆత్మహింసన ప్రారం భించి, మంచి చీరె కట్టక, మొహానికి ఫేసు పౌడరు వెయ్యక, "నా బొంద! నా శ్రాద్ధం!" అని తిట్టుకుంటూ కూచుంటుంది. తనమీద తనకాపేక్ష కలిగినప్పుడు పట్టరాని ఉల్లాసంలో ఉండి బెంగాలు కరువు గురించి చెప్పినా ఆకాశంనుంచి దిగివచ్చి ఒక నిట్టూర్పు విడవదు.

తన్ను తాను అంతగా ప్రేమించుకునే మనిషి ఒకర్ని సరిగా ప్రేమించలేదు. అందు చేత సుందరి అందర్నీ అంతో యింతో ప్రేమిస్తుంది. సూర్యారావయేది, సుబ్బారావ యేది, సుందరమ్మయేది, శోభనాద్రి అయేది— అందరికీ యెదురుగా కూచుని నిట్టూరుస్తుంది. రకరకాల వయసులవాళ్ళూ, వృత్తులవాళ్ళూ రోజూ వచ్చి సుందరికెదురుగా కూచుని నిట్టూర్చిపోతారు. అంతూ పొంతూ లేని ఈ "కోర్టింగు" ఆఖరుకెక్కడ అంతమవుతుందో ఊహించటం నాకు సాధ్యమయేది కాదు.

సుందరి ప్రేమను గురించి జాస్తి మాట్లా డేది. సౌందర్యం గురించికూడా మాట్లాడేది. వాటిలో విశ్వాసంగల మంచి ఆడపిల్లలకోసం "రెడీమేడ్"గా సౌందర్యమూ ప్రేమా ఎక్క ణ్ణించో వచ్చి పడతయ్యని సుందరి విశ్వాసం. వాటిని జీవితంలో సృష్టించుకోవాలనీ, అది ఎంతో శ్రమతో కూడినపని అనీ సుందరి ఎరగదు.

అనేకసార్లు సుందరిని అడిగాను: "ఒక తట్టెడు ప్రేమ వచ్చి నీ ఒళ్ళో పడితే అది ఖర్చుచేసి ఆనందంలో యీదులాడుదామని సూచిస్తున్నావు. ప్రేమను నిత్యమూ సృష్టించు కోవటానికే విధంగా నువు కష్టించబోతు

న్నావు? ఆ ఉత్తమ విలవకోసం ఏ చిన్న విలవలు త్యాగం చెయ్యబోతున్నావు?" అని.

"నువు వొట్టి ప్రోలిటేరియను మాదిరిగా మాట్లాడతావు. ప్రేమకు తద్దెడూ, బుద్దెడూ అనే లెక్క ఉందా ఏమిటి? అది అనంతం. ఎంత తీసినా తరగదు," అని సుందరి సమాధానం చెప్పేది.

ప్రేమ విషయంలో నేను ప్రోలిటేరియనునే. దానికోసం శ్రమించాలని నా విశ్వాసం.

"అంత అనంతమైన ప్రేమ గల మనిషి ఎవరు? వాడు నీ దగ్గిరికెందు కొస్తాడు? దాన్ని నీ కెందు కిస్తాడు?" అని నే నడిగాను.

"ప్రేమ ఇచ్చేవాడు కారణం తెలుసుకుని యిస్తాడా? అవ్యాజ ప్రేమ అంటూ ఉండదా?" అని అడిగింది సుందరి.

దురదృష్టవశాత్తూ సుశీలకి ప్రేమలో అసలే విశ్వాసంలేదు. ఎప్పుడన్నా నేను ప్రేమ గురించి మాట్లాడితే, "సెంటిమెంటల్ స్టఫ్!" అనేది.

"మరి నువునన్నెందుకు ప్రేమిస్తున్నావు?" అని ఎగతాళి చేసేవాణ్ణి.

"నాన్సెన్స్! నే నెవర్నీ ప్రేమించటం లేదు. నిన్నూ ప్రేమించటం లేదు. నిన్ను చూస్తే యిష్టం ఉంది. చాలామందిని చూస్తే యిష్టం ఉంది," అనేది సుశీల.

"అది అబద్ధం. నువు నన్నే ప్రేమిస్తున్నావు. నన్ను పెళ్ళిచేసుకోకపోతే నువు 'మిజరబుల్' అయిపోతావు. నీ మనసులో ఉన్న అందమంతా అడివిన కాసిన వెన్నెల అయిపోతుంది," అన్నాను.

మీ మొగవాళ్ళెంత అహంకారులు;.... నే నెవర్ని పెళ్ళిచేసుకుని అయినా షుమారుగా సుఖపడగలను. నా సుఖం సృష్టించుకునే శక్తి నామనస్సులో ఉంది," అన్నది సుశీల.

"మీ చెల్లెలు తన సుఖమంతా బయటనే ఉందనీ, ఏదోవిధంగా తన కందుతుందనీ అనుకుంటున్నది. నువ్వేమో అంతా నీ మనస్సులోనే ఉందనుకుంటున్నావు ఏది నిజం?" అన్నాను.

"నేనేం చెప్పగలను? నేననుకునేది నాకు నిజం," అన్నది సుశీల.

సుశీలా సుందరీ నాకు దూరంగా బంధువులు, దగ్గిరిగా స్నేహితులు. వాళ్ళింటో రోజు కెన్ని గంటలు గడపటానికైనా నా కధికారం ఉంది. నాకు పెళ్ళికాలేదు, వాళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళు కాలేదు. నే నా యిద్దర్లో ఎవర్ని పెళ్ళాడుతానన్నా ఇంటోఉన్న పై వాళ్ళెవరూ పేచీ పెట్టరు. ఈ ఇద్దర్నీకాక మరో పరాయి పిల్లను చేసుకుంటే గుండెపగిలి బాధపడే వారెవరూలేనిమాటా నిజమేమరి. ఇదీఉన్న పరిస్థితి.

ఈ స్థితిలో లక్ష్మీకాంతంవచ్చి మా మధ్య పడ్డాడు. లక్ష్మీకాంతం ఎవరి మొదటిదృష్టినైనా బలంగా ఆకర్షించగలవాడు. అతను చూడటానికే సినిమాస్టారు మోస్తరుగా ఉంటాడు. సినిమాల్లో పాటలన్నీ జయప్రదంగా పాడతాడు. ఆధునిక కవిత్వం గంటల కొద్దీ వప్పగించగలడు. సరదాగా మాట్లాడతాడు. సినిమాతార లందర్నీ ఇంటర్వ్యూచేసి నట్టు కనిపిస్తాడు. ఆధునిక రచయిత లందరితోనూ అంతో యింతో పరిచయంఉన్నట్టు కనిపిస్తాడు. టెన్నిస్, పింగ్‌పాంగ్ మొదలైన ఆటలాడుతాడు, చాలా డబ్బున్నది. మామూలుగా ఈ అక్కచెల్లెళ్ళ చుట్టూ పరిభ్రమించే శలభాలకి ఈగొల్లభామకీ తేడా ఏమంటే ఇతను ఒక్క సుందరితోనే ఆకర్షించబడక సుశీల

చేత ఆకర్షించబడినట్లు కనిపించాడు. పైపెచ్చు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు వారి మనస్తత్వానికి అనుగుణంగా మారిపొయ్యేవాడు. ఈ మార్పు గమనిస్తున్న నాకు చాలా వింతగా ఉండేది. అతను ఇద్దర్నీ ఆకర్షించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు నాకర్థమయింది.

సుందర్ని పట్ట పగ్గాల్లేవు. అనుక్షణమూ లక్ష్మీకాంతంగారి కేం కావాలో ఆలోచిస్తున్నట్టు కనపడేది. సుశీలకూడా అతను లేని సమయాల్లో అతన్ని అంచనా కట్టటానికి ప్రయత్నించసాగింది.

నా అంచనా నేను చెప్పాను.

ఇతను ఒకరకం సెకండు హేండు మనిషి. సొంతాన ఒకపాట పాడలేడు; ఒక గీతం రాయలేడు. అతని సంభాషణకూడా పూర్తిగా ఎరువు సంభాషణ మాదిరిగానే కనబడింది.

"నువతన్ని చూసి అసూయపడుతున్నావు!" అంది సుశీల.

"దేనికి అసూయ?" అని అడిగాను.

దేనికో సుశీల చెప్పలేదు. చెబితే నేను నొచ్చుకుంటా ననుకున్నదో, లేక ఫలాని దానికని ఆమెకు తెలీదో నేను చెప్పలేను.

"లేకపోతే అతన్ని సెకండుహేండు మనిషని ఎందుకన్నావ్?" అన్నది.

"నిజమనుకుని అన్నాను." అని సమాధానం చెప్పాను.

"నువ్వనాలి!" అన్నది సుశీల.

ఈ సంభాషణ జరగ్గానే నేను సుందర్ని ఒంటరిగా పట్టుకుని, "సుందా, నీతో కాస్సేపు మాట్లాడాలి. బుద్ధి కలిగి వింటావా?" అన్నాను.

"వింటాను. చెప్పు." అన్నది సుందరి.

"మీ సుశీల ఎవర్నిచూసి గాని భ్రమసినట్టు నువు ఎరుగుదువా?" అన్నాను.

సమస్య?

[ప్రేయసిని సంపాదింగలిగితే పదిరూపాయలు ఖర్చు. మర్చిపోవటానికి ఇరవై!]

"చెప్పు!" అన్నది సుందరి.

"లక్ష్మీకాంతంమీద సుశీలకు చాలా మనస్సు తగిలినట్టుంది. వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళయితే చాలా బాగుంటుంది కాదూ?" అన్నాను.

సుందరి కాస్సేపాలోచించి, "దానికి మగవాళ్లంటేనే మంట. అది లక్ష్మీకాంతంగార్ని పెళ్ళాడుతుందనుకోను." అన్నది.

"పెళ్ళాడకపోతే సరే. పెళ్ళాడే పక్షంలో మనం వాళ్ళ కడ్డం రావటం మంచిది కాదు. ఏమంటావ్?"

"సుశీలని నువ్వెందుకు పెళ్ళాడవు?" అన్నది సుందరి విషయం మార్చి.

"ఇప్పుడా విషయం దేనికొచ్చింది? నా కిష్టముంటే నేను పెళ్ళాడనా?" అన్నాను.

"మీ యిద్దరికీ ఒకరంటే ఒకరు చాలా యిష్టమనుకున్నాను ; మరి నీకు—"

"నేను నీకన్న తనను ఎక్కువగా చూశాను గనక సుశీల నన్ను ఎక్కువగా చూసింది. నా కన్న నిన్ను బాగా చూసిన వాళ్లను నువు అభిమానంతో చూశావు. ఇంతకన్న ఏ ముందీ ?"

"నువు చాలా పొరపాటు పడ్డావు. నేను నిన్నెప్పుడూ తక్కువగా చూడలేదు. వాళ్లంతా అనేమాటలు నే నెప్పుడూ నమ్మలేదు. నీ మాటలే నమ్మాను....నాకెంత యిష్టం లేక పోయినా నువు చెప్పేమాటలు గురించి ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తాను."

"లక్ష్మీకాంతం గురించి ఏమిటి నీ అభి ప్రాయం ?"

"మంచివాడే గాని....సొంత డబ్బా జాస్తి. ఇంకోరు మాట్లాడేది వినిపించుకోడు."

నేను నవ్వాను. "నీ జబ్బే !"

"నా కా జబ్బున్నదని నువు చెప్పింతరవాత నేను వినిపించుకుంటున్నాను !" అన్నది సుందరి పోట్లాటకొస్తూ.

"చాలా మంచిదానివి కాని, వాళ్ళిద్దరి మధ్యా రాకు. సుశీలతో పోటీ చెయ్యకు. అతన్ని తప్పించుకు తిరుగు." అని సలహా చెప్పాను.

"నువూ సుశీలా పెళ్ళి చేసుకుంటారను కున్నాను. ఏమిటి నువు వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసేస్తున్నావు ?" అన్నది సుందరి.

నేను చెప్పినమాట వేదవాక్యంగా స్వీక రించి సుందరి లక్ష్మీకాంతాన్ని తప్పించుకు తిరగసాగింది. అంతేకాక నామీద ఎన్నడూ లేని శ్రద్ధచూపసాగింది. ఆవిషయం నేనాట్టే సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు.

ఈ సమయంలో సుశీల నాతో ఒక ఆశ్చ ర్యకరమైనమాట అన్నది.

"సుందరికి నీవంటి మొగుడు దొరికితే దాని చిలిపితనం కొంత బాగుపడొచ్చనుకుం టాను. మీ రిద్దరూ ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకో రాదు ?"

"నాకు సీరియస్‌గా ఉండే మనుషులిష్టం. అయినా నువ్వన్నట్టు ఏమనిషితోనైనా కొంత వరకు సుఖంగా కాలంగడపొచ్చునని నేనూ నిశ్చయించుకున్నాను....ఇంతకూ నీ పెళ్ళి ఒకటి జరగనీ. సుందరి పెళ్ళి కేంతొందర ?" అన్నాను.

లక్ష్మీకాంతం తప్పకుండా తనని పెళ్ళాడ తాడనే ధైర్యంతో ఉందనుకుంటాను సుశీల. ఇది నిజమయితే లక్ష్మీకాంతం సుశీలను పూర్తిగా "షాక్" చేశాడు. అతను అకస్మా త్తుగా వాళ్ళ నాన్నగారితో. "మీసుందరిని పెళ్ళాడాలని ఉంది. మీరు అంగీకరిస్తారా ?". అని అడిగాడు.

సుందరినడిగి చెప్పాలి అన్నాడు వాళ్ళ నాన్న. సుందరి తనకు ప్రస్తుతం పెళ్ళి ఆలో చనలేదన్నది.

లక్ష్మీకాంతం మళ్ళీ కనిపించలేదు. అతను ఏ. ఆర్. పీ. లో చేరినట్టు తెలిసింది.

తనకు పెద్ద ఆశాభంగం అయిన సంగతి ప్రపంచానికి తెలియకుండా ఉండాలని చాలా ప్రయత్నించింది.

"లక్ష్మీకాంతం చాలా మంచివాడు. అతన్ని సుందరి పెళ్ళాడి ఉండవలిసింది. వొద్దనటం చాలా పొరపాటు." అన్నది సుశీల నిర్లిప్తత నటిస్తూ.

"అంత మంచివాణ్ని పెళ్ళాడి ఉండవలి సిన సుందర్ని నన్నెందుకు పెళ్ళాడమన్నావు. సుశీలా ?" అని అడిగాను.

సుశీల ఇప్పుడు నాతో సరిగా మాట్లాడదు.